

احادیث امام جواد علیه السلام (105) حدیث

• امام جواد علیه السلام : مَنْ زَارَ قَبْرَ عَمَّتِي بِقُمْ ، فَلَهُ الْجَنَّةُ ؛

امام جواد علیه السلام: هر کس قبر عمّه ام (حضرت معصومه علیها السلام) را در قم زیارت کند ، بهشت پاداش او است.

• امام جواد علیه السلام : الثَّقَّةُ بِاللَّهِ تَمَنُّ لِكُلِّ غَالٍ وَ سُلْمٌ إِلَى كُلِّ عَالٍ ؛

امام جواد علیه السلام: اعتماد به خدا بهای هر چیز گران بها است ، و نردبانی به سوی هر بلندی.

• امام جواد علیه السلام : الْقَصْدُ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى بِالْقُلُوبِ ، أْبْلَغُ مِنْ إِتْعَابِ الْجَوَارِحِ بِالْأَعْمَالِ ؛

امام جواد علیه السلام: به دل آهنگ خدا داشتن برتر است تا خسته کردن جوارح به عبادت

• امام جواد علیه السلام : إِظْهَارُ الشَّيْءِ قَبْلَ أَنْ يُسْتَحْكَمَ مَفْسَدَةٌ لَهُ ؛

امام جواد علیه السلام: آشکار کردن چیزی پیش از استوار شدن ، مایه تباهی آن است.

• امام جواد علیه السلام : الْمُؤْمِنُ يَحْتَاجُ إِلَى تَوْفِيقِ مَنْ اللَّهُ وَ وَاعِظِ مِنْ نَفْسِهِ وَ قَبُولِ مَنْ يَنْصَحُهُ ؛

امام جواد علیه السلام: مؤمن به توفیق از جانب خدا ، پند دهنده ای از درون خویش و پذیرش خیرخواهی آن که خیرخواه اوست ، نیازمند است.

• امام جواد علیه السلام : مُلَاقَاةُ الْإِخْوَانِ نُشْرَةٌ وَ تَلْقِيحٌ لِلْعَقْلِ وَ إِنْ كَانَ نَزْرًا قَلِيلًا ؛

امام جواد علیه السلام: دیدار برادران مایه سلامتی و رشد عقل است ؛ اگرچه بسیار اندک باشد.

• امام جواد علیه السلام : مَنْ انْقَادَ إِلَى الطُّمَأْنِينَةِ قَبْلَ الْخُبْرَةِ فَقَدْ عَرَضَ نَفْسَهُ لِلْهَلَاكَةِ وَ الْعَاقِبَةُ الْمُتَعَبَّةُ ؛

امام جواد علیه السلام: هر که پیش از آزمودن ، به کسی اطمینان کند ، خود را در معرض هلاکت و فرجامی رنج آور قرار داده است.

امام جواد علیه السلام : لا يَضْرُكُ سَخَطُ مَنْ رَضَاهُ الْجَوْرُ ؛

امام جواد علیه السلام: خشم کسی که خشنودی اش ستم گری است ، به تو زیان نمی رساند

امام جواد علیه السلام : غِنَى الْمُؤْمِنِ غِنَاهُ عَنِ النَّاسِ ؛

امام جواد علیه السلام: توان گری مؤمن در بی نیازی از مردم است.

امام جواد علیه السلام : قَدْ عَادَاكَ مَنْ سَتَّرَ عَنْكَ الرَّشِدَ اتَّبَاعًا لِمَا تَهْوَاهُ ؛

امام جواد علیه السلام: آن که برای پیروی از هوس تو ، راه پیشرفت را از تو پنهان کند ، با تو دشمنی کرده است.

امام جواد علیه السلام : الْأَيَّامُ تَهْتِكُ لَكَ الْأَمْرَ عَنِ الْأَسْرَارِ الْكَامِنَةِ ؛

امام جواد علیه السلام: روزگار رازهای نهان را بر تو آشکار می کند.

امام جواد علیه السلام : أَنَا أَعْلَمُ بِسِرَائِرِكُمْ وَظَوَاهِرِكُمْ وَ مَا أَنْتُمْ صَائِرُونَ إِلَيْهِ ؛

امام جواد علیه السلام: من از نهان و آشکار شما و فرجامی که به سوی آن می روید ، آگاه ترم.

امام جواد علیه السلام : إِعْلَمِ أَنَّكَ لَنْ تَخْلُوَ مِنْ عَيْنِ اللَّهِ فَانظُرْ كَيْفَ تَكُونُ ؛

امام جواد علیه السلام: بدان که از دید خداوند پنهان نیستی ، پس بنگر چگونه ای.

امام جواد علیه السلام : مَنْ اسْتَحْسَنَ قَبِيحًا كَانَ شَرِيكًا فِيهِ ؛

امام جواد علیه السلام: هر که کار زشتی را نیک بشمارد ، در آن کار شریک است.

امام جواد علیه السلام : مَنْ انْقَطَعَ إِلَى غَيْرِ اللَّهِ وَ كَلَّهُ اللَّهُ إِلَيْهِ ؛

امام جواد علیه السلام: آن که به غیر خداوند روی آورد ، خداوند به همو واگذارش کند.

امام جواد علیه السلام : مَنْ أَطَاعَ هَوَاهُ أُعْطِيَ عَدُوَّهُ مُنَاهُ ؛

امام جواد علیه السلام: آن که از هوای نفس خود پیروی کند ، آرزوی دشمنش را برآورده است.

امام جواد علیه السلام : إِيْتَدِ تُصِبَ أَوْ تَكْدَ ؛

امام جواد علیه السلام: شتاب مکن تا بررسی یا نزدیک شوی.

امام جواد علیه السلام : لَا تَكُنْ وَلِيًّا لِلَّهِ فِي الْعَلَانِيَةِ ، عَدُوًّا لَهُ فِي السِّرِّ ؛

امام جواد علیه السلام: در ظاهر ، دوست خدا و در باطن ، دشمن خدا مباش.

امام جواد علیه السلام : تَأْخِيرُ التَّوْبَةِ إِغْتِرَارٌ ؛

امام جواد علیه السلام: تأخیر در توبه کردن فریب خوردن است.

امام جواد علیه السلام : مَنْ هَجَرَ الْمُدَارَاةَ قَارَبَهُ الْمَكْرُوهُ ؛

امام جواد علیه السلام: آن که سازش و مدارا را ترک کند ، ناگواری به او روی آورد.

امام جواد علیه السلام : مَنْ لَمْ يَعْرِفِ الْمَوَارِدَ أَعْيَتْهُ الْمَصَادِرُ ؛

امام جواد علیه السلام: کسی که راه ورود به کاری را نشناسد ، راه برون شدن از آن درمانده اش می کند.

امام جواد علیه السلام : مَنْ رَضِيَ بِدُونِ الشَّرَفِ مِنَ الْمَجْلِسِ لَمْ يَزَلِ اللَّهُ وَ مَلَائِكَتُهُ يُصَلُّونَ عَلَيْهِ حَتَّى يَقُومَ ؛

امام جواد علیه السلام: هر که از نشستن در پایین مجلس خرسند باشد ، خدا و فرشتگانش پیوسته بر او درود می فرستند تا آن گاه که برخیزد

حضرت عبد العظیم علیه السلام از امام جواد علیه السلام چنین روایت می کند : مَنْ رَضِيَ بِالْعَافِيَةِ مِمَّنْ دُونَهُ رُزِقَ السَّلَامَةَ مِمَّنْ فَوْقَهُ ؛

حضرت عبد العظیم علیه السلام از امام جواد علیه السلام چنین روایت می کند: هر کس از عافیت زیر دستانش خشنود باشد ، از بالا دستش در امان می ماند.

حضرت عبد العظیم علیه السلام از امام جواد علیه السلام چنین روایت می کند : أَفْضَلُ أَعْمَالِ شِيعَتِنَا أَنْتِظَارُ الْفَرَجِ ؛

حضرت عبد العظیم علیه السلام از امام جواد علیه السلام چنین روایت می کند: برترین اعمال شیعیان ما انتظار فرج [ظهور امام زمان علیه السلام] است.

18 امام جواد علیه السلام : أَلْمُؤْمِنُ يَحْتَاجُ إِلَى ثَلَاثِ خِصَالٍ: تَوْفِيقٍ مِنَ اللَّهِ وَوَاعِظٍ مِنْ نَفْسِهِ وَقَبُولٍ مِمَّنْ يَنْصَحُهُ؛

مؤمن نیازمند سه چیز است: توفیقی از پروردگار، پند دهنده ای از درون خویش و پذیرش از نصیحت کنندگان .

مَنْ غَلَبَ جَزَعُهُ عَلَى صَبْرِهِ حَبِطَ أَجْرُهُ؛

هر که بی تابی اش بر شکیبایی اش چیره آید ، اجرش تباه می شود.

مَنْ شَهِدَ أَمْرًا فَكَّرَهُهُ كَانَ كَمَنْ غَابَ عَنْهُ وَمَنْ غَابَ عَنِ أَمْرِ فَرَضِيَّهِ كَانَ كَمَنْ شَهِدَهُ؛

هر که حاضر و ناظر کاری باشد و آن را ناپسند دارد ، مانند کسی است که [آن هنگام] غایب بوده ، و هر که در کاری حاضر و ناظر نباشد ، ولی بدان راضی باشد ، مانند کسی است که خود در آن حضور (و مشارکت) داشته است.

مَنْ أَصْغَى إِلَى نَاطِقٍ فَقَدْ عَبَدَهُ فَإِنْ كَانَ النَّاطِقُ عَنِ اللَّهِ فَقَدْ عَبَدَ اللَّهَ وَإِنْ كَانَ النَّاطِقُ يَنْطِقُ عَنِ لِسَانِ إِبْلِيسَ فَقَدْ عَبَدَ إِبْلِيسَ؛

هر که گوش به گفته سخنگویی دهد ، در واقع او را پرستیده است . اگر [آن سخنگو] از خدا بگوید ، خدا را پرستیده ، و اگر از شیطان بگوید ، شیطان را پرستیده است

تَأْخِيرُ التَّوْبَةِ إِغْتِرَارٌ؛

به تأخیر انداختن توبه ، فریب خوردگی است

طَوْلُ التَّسْوِيفِ حَيْرَةٌ؛

امروز و فردا کردن بسیار ، سرگردانی است.

الإِصْرَارُ عَلَى الذَّنْبِ أَمْنٌ لِمَكْرِ اللَّهِ؛

پافشاری بر گناه ، ایمن شمردن خویش از مکر خداست.

إِظْهَارُ الشَّيْءِ قَبْلَ أَنْ يُسْتَحْكَمَ مَفْسَدَةٌ لَهُ؛

علنی کردن چیزی ، پیش از آن که استوار شود ، مایه تباهی آن است.

الْمُؤْمِنُ يَحْتَاجُ إِلَى تَوْفِيقِ مَنْ اللَّهُ وَوَاعِظٌ مِنْ نَفْسِهِ وَقَبُولٌ مِمَّنْ يَنْصَحُهُ؛

مؤمن ، نیازمند توفیق از جانب خداوند و اندرز دادن به خویش و پذیرش اندرز از کسی است که پندش می دهد.

الإمام الجواد عليه السلام : ما منّا إلّا وهو قائمٌ بأمرِ الله عزَّوجلَّ ، وهادٍ إلى دينِ الله .

امام جواد علیه السلام : از ما نیست مگر کسی که به امر خداوند عز و جل کمر بسته و به سوی دین خدا هدایت می کند .

عنه عليه السلام : نَحْنُ خُزَّانُ اللَّهِ عَلَى عِلْمِهِ وَغَيْبِهِ وَحِكْمَتِهِ ، وَأَوْصِيَاءُ أَنْبِيَائِهِ ، وَعِبَادُ مُكْرَمُونَ .

امام جواد عليه السلام : ما گنجوران خداوندیم در علم و غیب و حکمت او، و اوصیای پیامبران و بندگان ارجمند او هستیم .

عنه عليه السلام : الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَنَا مِنْ نُورِهِ بِيَدِهِ ، وَاصْطَفَانَا مِنْ بَرِيَّتِهِ ، وَجَعَلَنَا أَمْنَاءَهُ عَلَى خَلْقِهِ .

امام جواد عليه السلام : سپاس خدایی را که ما را با دست خود از نور خویش آفرید و از میان بندگان ما را برگزید و ما را معتمدان در میان خلایقش قرار داد .

الإمام الجواد عليه السلام - في قنوته - : اللَّهُمَّ أَدِلْ لِأَوْلِيَائِكَ مِنْ أَعْدَائِكَ الظَّالِمِينَ . . .

الَّذِينَ . . . اتَّخَذُوا - اللَّهُمَّ - مَالِكَ دَوْلًا ، وَعِبَادَكَ خَوْلًا ، وَتَرَكَوْا اللَّهُمَّ عَالَمَ أَرْضِكَ فِي بَكْمَاءِ عَمِيَاءِ ظُلْمَاءِ مُدْلَهَمَةٍ ، فَأَعْيُنُهُمْ مَفْتُوحَةٌ ، وَقُلُوبُهُمْ عَمِيَةٌ ، وَلَمْ تُبْقِ لَهُمُ اللَّهُمَّ عَلَيْكَ مِنْ حُجَّةٍ . لَقَدْ حَذَرْتَ اللَّهُمَّ عَذَابَكَ وَبَيَّتَ نَكَالَكَ ، وَوَعَدْتَ الْمُطِيعِينَ إِحْسَانَكَ ، وَقَدَّمْتَ إِلَيْهِمُ بِالنَّذْرِ ، فَأَمَنْتَ طَائِفَةً ، فَأَيَّدِ اللَّهُمَّ الَّذِينَ آمَنُوا عَلَى عَدُوِّكَ وَعَدُوِّ أَوْلِيَائِكَ ، فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ وَإِلَى الْحَقِّ دَاعِينَ وَلِلْإِمَامِ الْمُنْتَظَرِ الْقَائِمِ بِالْقِسْطِ تَابِعِينَ .

امام جواد عليه السلام - در قنوت خود - : بار خدایا، دوستانت را بر دشمنان ستمگرت

پیروز گردان،... همانان که... اموال تو را در میان خود دست به دست چرخاندند و بندگان

را به بردگی گرفتند و جهان سرزمین تو را، بار خدایا، در کری و کوری و تاریکی شدید رها

کردند، چشمانشان باز است و دل‌هایشان کور و برای آنان، بار خدایا، بر تو حجّتی نمانده

است؛ بار خدایا، تو آنان را از عذاب خود برحذر داشتی و کيفرت را برایشان روشن ساختی

و به فرمانبرداران، وعده احسانت را دادی و پیشاپیش به آنان هشدار دادی، پس طایفه ای

ایمان آوردند - بار خدایا، کسانی را که ایمان آوردند در برابر دشمن خود و دشمن دوستانت

تأیید فرما - و آشکار (و پیروز) گردیدند و دعوتگر به سوی حق شدند و پیروی از امام

منتظر عدالت گستر را پیشه کردند .

الإمام الجواد عليه السلام : ثَلَاثُ خِصَالٍ تُجْتَلَبُ بِهِنَّ الْمَحَبَّةُ : الْإِنصَافُ فِي الْمُعَاشَرَةِ ،

وَالْمُؤَاسَاةُ فِي الشَّدَّةِ وَالْإِنْطِوَاعِ ، وَالرُّجُوعُ إِلَى قَلْبِ سَلِيمٍ .

امام جواد عليه السلام : با سه خصلت ، دوستی را به دست می آورند : انصاف در معاشرت

، همدردی [با دیگران] در خوشی و ناخوشی ، و داشتن قلبی پاک [از گناهان] .

الإمام الجواد عليه السلام : مَنْ انْقَادَ إِلَى الطَّمَانِينَةِ قَبْلَ الْخُبْرَةِ فَقَدْ عَرَّضَ نَفْسَهُ لِلْهَلَكَةِ ،
وَلِلْعَاقِبَةِ الْمُتَعَبَةِ .

امام جواد عليه السلام : هر که پیش از آزمودن [کسی] تسلیم اطمینان شود ، خود را در
معرض هلاکت و عاقبت رنج آلود ، قرار داده است .

الإمام الجواد عليه السلام : إِيَّاكَ وَ مُصَاحِبَةَ الشَّرِيرِ ؛ فَإِنَّهُ كَالسَّيْفِ الْمَسْلُوقِ ؛ يَحْسُنُ
مَنْظَرَهُ ، وَيَقْبُحُ أَثْرَهُ .

امام جواد عليه السلام : از مصاحبت با شخص شریر بپرهیز ، که چون شمشیر برهنه است
؛ منظره اش نیکو و اثر (زخم) آن زشت است .

الإمام الجواد عليه السلام : أَمَّا هَذِهِ الدُّنْيَا فَنَانَا فِيهَا مُغْتَرِفُونَ ، وَلَكِنْ مَنْ كَانَ هَوَاهُ هَوَى
صَاحِبِهِ وَدَانَ بِدِينِهِ فَهُوَ مَعَهُ حَيْثُ كَانَ ، وَالْآخِرَةُ هِيَ دَارُ الْقَرَارِ .

امام جواد عليه السلام : اما این دنیاست که ما از آن بهره گیرانیم ؛ لیکن هر که علاقه اش ،
همان علاقه دوستش باشد و به دین او گراید ، هر جا که باشد ، همراه او خواهد بود و
آخرت ، سرای ماندن است .

قرآن:

(وَإِسْمَاعِيلَ وَإِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ كُلٌّ مِنَ الصَّابِرِينَ * وَأَدْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُمْ مِنَ الصَّالِحِينَ)

(وَادْكُرْ إِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ وَكُلٌّ مِنَ الْأَخْيَارِ) .

«و اسماعیل و ادريس و ذوالکفل را [یاد کن] که همه از شکیبایان بودند. و آنان را در
رحمت خود داخل نمودیم؛ چرا که ایشان از شایستگان بودند .»

«و اسماعیل و یسع و ذوالکفل را یاد کن که همه از نیکانند .»

الإمام الجواد عليه السلام - لَمَّا سَأَلَهُ عَبْدُ الْعَظِيمِ الْحَسَنِيُّ عَنْ ذِي الْكِفْلِ مَا اسْمُهُ ؟ وَهَلْ كَانَ
مِنَ الْمُرْسَلِينَ ؟ - بَعَثَ اللَّهُ تَعَالَى جَلَّ ذِكْرُهُ مِائَةَ أَلْفِ نَبِيٍّ وَأَرْبَعَةَ وَعِشْرِينَ أَلْفَ نَبِيٍّ ،
الْمُرْسَلُونَ مِنْهُمْ ثَلَاثُمِائَةٍ وَثَلَاثَةٌ عَشَرَ رَجُلًا ، وَإِنَّ ذَا الْكِفْلِ مِنْهُمْ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ . وَكَانَ
بَعْدَ سُلَيْمَانَ بْنِ دَاوُدَ عَلَيْهِ السَّلَامُ ، وَكَانَ يَقْضِي بَيْنَ النَّاسِ كَمَا كَانَ يَقْضِي دَاوُدُ ، وَلَمْ
يَغْضَبْ إِلَّا لِلَّهِ عَزَّ وَجَلَّ ، وَكَانَ اسْمُهُ عُوَيْدِيَا ، وَهُوَ الَّذِي ذَكَرَهُ اللَّهُ تَعَالَى جَلَّتْ عَظَمَتُهُ فِي
كِتَابِهِ حَيْثُ قَالَ : وَادْكُرْ إِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ وَكُلٌّ مِنَ الْأَخْيَارِ . »

امام جواد علیه السلام - در پاسخ به عبدالعظیم حسنی که پرسید نام ذوالکفل چه بود و آیا از پیامبران مرسل بوده است یا نه؟ - فرمود : خداوند متعال یکصد و بیست و چهار هزار پیغمبر فرستاد که سیصد و سیزده نفر آنان مرسل بودند و ذوالکفل یکی از آن مرسلین علیهم السلام می باشد. او بعد از سلیمان بن داوود علیه السلام می زیست و در میان مردم مانند داوود قضاوت می کرد و جز برای (به خاطر) خداوند عز و جل خشم نگرفت. نامش عویدیا بود و او همان کسی است که خداوند متعال در کتاب خود از وی نام برده است، آنجا که می فرماید : «و یاد کن اسماعیل و یسَع و ذوالکفل را که همه از نیکانند .»

الإمام الجواد علیه السلام - لَمَّا سُئِلَ عَنِ الْمَوْتِ - : هُوَ النَّوْمُ الَّذِي يَأْتِيكُمْ كُلَّ لَيْلَةٍ إِلَّا أَنَّهُ طَوِيلٌ مُدَّتُهُ لَا يُنْتَبَهُ مِنْهُ إِلَّا يَوْمَ الْقِيَامَةِ ، فَمَنْ رَأَى فِي نَوْمِهِ مِنْ أَصْنَافِ الْفَرَحِ مَا لَا يُقَادِرُ قَدْرَهُ ، وَمِنْ أَصْنَافِ الْأَهْوَالِ مَا لَا يُقَادِرُ قَدْرَهُ ، فَكَيْفَ حَالُ فَرِحٍ فِي النَّوْمِ وَوَجَلٍ فِيهِ ؟ هَذَا هُوَ الْمَوْتُ ، فَاسْتَعِدُّوا لَهُ .

امام جواد علیه السلام - در پاسخ به سؤال از مرگ - فرمود: همان خوابی است که هر شب به سراغ شما می آید، جز اینکه مدتش طولانی است و انسان از این خواب بیدار نمی شود مگر در روز رستاخیز. پس ، مرده کسی است که در خواب خود انواع شادی های بی شمار و انواع ترس و وحشت هایی که قادر به شمارش آنها نیست می بیند. حال [بنگر] چگونه است حال آنکه در خواب شاد است و آنکه در آن دچار ترس و هراس است؟ این است مرگ؛ پس خود را برای آن آماده سازید .

الإمام الجواد علیه السلام : الْقَصْدُ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى بِالْقُلُوبِ أَبْلَغُ مِنْ إِتْعَابِ الْجَوَارِحِ بِالْأَعْمَالِ .

امام جواد علیه السلام : ره سپردن به سوی خداوند متعال با دلها، از به رنج افکندن اعضای بدن با اعمال رساننده تر [به سر منزل مقصود] است .

الإمام الجواد علیه السلام : الْفَضَائِلُ أَرْبَعَةٌ أَجْناسٌ : أَحَدُهَا : الْحِكْمَةُ ، وَقِوَامُهَا فِي الْفِكْرَةِ ، وَالثَّانِي : الْعِفَّةُ ، وَقِوَامُهَا فِي الشَّهْوَةِ ، وَالثَّالِثُ : الْفُؤَّةُ ، وَقِوَامُهَا فِي الْعَضْبِ ، وَالرَّابِعُ : الْعَدْلُ ، وَقِوَامُهَا فِي اعْتِدَالِ قُوَى النَّفْسِ .

امام جواد علیه السلام : فضیلتها چهار گونه اند: اول، حکمت که جانمایه آن اندیشه است. دوم، عفت که جانمایه اش شهوت است. سوم، قدرت که جانمایه اش خشم است. چهارم، عدل که قوام آن در اعتدال قوای نفسانی است .

عنه عليه السلام : مَنْ شَهِدَ أَمْرًا فَكْرَهُهُ كَانَ كَمَنْ غَابَعَهُ ، وَمَنْ غَابَ عَنْ أَمْرٍ فَرَضِيَهُ كَانَ كَمَنْ شَهِدَهُ .

امام جواد علیه السلام : کسی که شاهد کاری باشد و آن را ناخوش بدارد مانند کسی است که شاهد آن نبوده است و کسی که شاهد کاری نباشد اما به آن راضی باشد، مانند کسی است که شاهد آن بوده است .

الإمامُ الجوادُ عليه السلام : مَنْ اسْتَحْسَنَ قَبِيحًا كَانَ شَرِيكًا فِيهِ .

امام جواد علیه السلام : هر کس کار زشتی را نیک شمارد، در آن کار شریک باشد .

الإمامُ الجوادُ عليه السلام : أَهْلُ الْمَعْرُوفِ إِلَى اصْطِنَاعِهِ أَحْوَجُ مِنْ أَهْلِ الْحَاجَةِ إِلَيْهِ ؛ لِأَنَّ لَهُمْ أَجْرَهُ وَفَخْرَهُ وَذِكْرَهُ ، فَمَهْمَا اصْطَنَعَ الرَّجُلُ مِنْ مَعْرُوفٍ فَإِنَّمَا يَبْدَأُ فِيهِ بِنَفْسِهِ ، فَلَا يَطْلُبَنَّ شُكْرَ مَا صَنَعَ إِلَى نَفْسِهِ مِنْ غَيْرِهِ .

امام جواد علیه السلام : نیکوکاران به نیکی کردن نیازمندترند تا کسانی که به آن نیازمندند؛ زیرا پاداش و افتخار و نیک نامیش از آن آنهاست. بنابراین، آدمی هر خوبی که کند، نخست به خود کرده است. پس، نباید به خاطر خوبی که به خود کرده از دیگران سپاسگزاری بخواهد .

الإمامُ الجوادُ عليه السلام : قَدْ عَادَاكَ مَنْ سَتَرَ عَنْكَ الرَّشِدَ اتَّبَاعًا لِمَا تَهْوَاهُ .

امام جواد علیه السلام : کسی که به خاطر پیروی از دلخواه تو، راه درست را بر تو پنهان دارد، بیگمان با تو دشمنی کرده است .

الإمامُ الجوادُ عليه السلام : أَفْضَلُ الْعِبَادَةِ الْإِخْلَاصُ .

امام جواد علیه السلام : برترین عبادت، اخلاص است .

الإمامُ الجوادُ عليه السلام : مَنْ أَصْغَى إِلَى نَاطِقٍ فَقَدْ عَبَدَهُ ، فَإِنْ كَانَ النَّاطِقُ يُؤَدِّي عَنِ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ فَقَدْ عَبَدَ اللَّهَ ، وَإِنْ كَانَ النَّاطِقُ يُؤَدِّي عَنِ الشَّيْطَانِ فَقَدْ عَبَدَ الشَّيْطَانَ .

امام جواد علیه السلام : هر که به گوینده ای گوش سپارد، او را بندگی کرده است؛ اگر آن گوینده از خداوند عز و جل بگوید شنونده خدا را عبادت کرده و اگر از طرف شیطان بگوید شیطان را عبادت کرده باشد .

الإمامُ الجوادُ عليه السلام : الصَّبْرُ عَلَى الْمُصِيبَةِ ، مُصِيبَةٌ عَلَى الشَّامِتِ بِهَا .

امام جواد علیه السلام : صبر کردن بر مصیبت ، مصیبتی است برای آن که از گرفتاری مصیبت دیده شاد می شود .

الإمامُ الجوادُ عليه السلام : إِظْهَارُ الشَّيْءِ قَبْلَ أَنْ يَسْتَحْكَمَ مَفْسَدَةٌ لَهُ .

امام جواد علیه السلام : آشکار کردن چیزی ، پیش از آن که استوار گردد ، موجب تباهی آن می شود .

الإمامُ الجوادُ عليه السلام : مَنْ زَارَ قَبْرَ عَمَّتِي بِقَمِّ فَلَهُ الْجَنَّةُ .

امام جواد علیه السلام : هر که قبر عمه ام را در قم زیارت کند ، پاداشش بهشت باشد .

الإمامُ الجوادُ عليه السلام : مُلَاقَاةُ الْإِخْوَانِ نُشْرَةٌ وَتَلْقِيحُ الْعَقْلِ ، وَإِنْ كَانَ نَزْرًا قَلِيلًا .

امام جواد علیه السلام : ملاقات با برادران ، موجب رفع دلتنگی و سبب باروری عقل می شود ، هر چند اندک و کوتاه باشد .

الإمامُ الجوادُ عليه السلام : كَفَى بِالْمَرْءِ خِيَانَةً أَنْ يَكُونَ أَمِينًا لِلْخَوَانَةِ .

امام جواد علیه السلام : در خیانتکاری مرد همین بس که امانتدار خیانتکاران باشد .

الإمامُ الجوادُ عليه السلام : أَوْحَى اللَّهُ إِلَى بَعْضِ الْأَنْبِيَاءِ : أَمَا زُهِدْكَ فِي الدُّنْيَا فَتَعَجَّلَكَ الرَّاحَةَ ، وَأَمَا انْقِطَاعُكَ إِلَيَّ فَيُعَزِّزُكَ بِي ، وَلَكِنْ هَلْ عَادَيْتَ لِي عَدُوًّا وَوَالَيْتَ لِي وَلِيًّا؟

امام جواد علیه السلام : خداوند به یکی از پیامبران وحی فرمود: دل برکندن تو از دنیا مایه آسودگی زودرس خود توست و دل بستنت به من موجب ارجمندی تو نزد من است. لیکن آیا به خاطر من با کسی دشمنی ورزیده ای و از بهر من با کسی دوستی کرده ای؟

الإمامُ الجوادُ عليه السلام : تَأْخِيرُ التَّوْبَةِ اغْتِرَارٌ ، وَطُولُ التَّسْوِيفِ حَيْرَةٌ .

امام جواد علیه السلام : به تأخیر افکندن توبه فریب و غفلت است و طولانی شدن و امروز و فردا کردن ، مایه حیرت و سرگشتگی .

قرآن:

(يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعْنَكَ عَلَى أَنْ لَا يُشْرِكْنَ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ بِبُهْتَانٍ يَفْتَرِينَهُ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِيَنَّكَ فِي مَعْرُوفٍ فَبَايِعْهُنَّ وَاسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ .)

«ای پیامبر! وقتی زنان مؤمن نزد تو آمدند تا بیعت کنند که چیزی را شریک خدا نگیرند و دزدی و زنا نکنند و فرزندان خود را نکشند و [بچه های حرامزاده] در میان دست و پای خود را با بهتان به شوهر نبندند و در کارهای نیک نافرمانی تو نکنند، با آنها بیعت کن و برایشان از خدا آمرزش بخواه که خدا آمرزنده و مهربان است.»

الإمام الجواد عليه السلام : كانت مَبَايَعَةُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ النَّسَاءُ أَنْ يَغْمَسَ يَدَهُ فِي إِنَاءٍ فِيهِ مَاءٌ ثُمَّ يُخْرِجُهَا ، وَتَغْمَسَ النَّسَاءُ بِأَيْدِيهِنَّ فِي ذَلِكَ الْإِنَاءِ بِالْإِقْرَارِ وَالْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَالتَّصَدِيقِ بِرَسُولِهِ .

امام جواد عليه السلام : بیعت پیامبر خدا با زنان بدین گونه بود که دستش را در ظرف آبی فرو می برد و بیرون می آورد و زنان نیز با اظهار اقرار و ایمان به خدا و تصدیق پیامبرش دستان خود را در آن فرو می بردند .

الإمام الجواد عليه السلام : إِنَّ الْإِمَامَ بَعْدِي ابْنِي عَلِيٍّ ، أَمْرُهُ أَمْرِي ، وَقَوْلُهُ قَوْلِي ، وَطَاعَتُهُ طَاعَتِي ، وَالْإِمَامَةُ بَعْدَهُ فِي ابْنِهِ الْحَسَنِ .

امام جواد عليه السلام : امام پس از من فرزندم علی است؛ فرمان او فرمان من است، سخن او سخن من و اطاعت از او اطاعت از من؛ و پس از او امامت به فرزندش حسن می رسد .

الإمام الجواد عليه السلام : التَّوَقُّفُ بِاللَّهِ تَعَالَى ثَمَنٌ لِكُلِّ غَالٍ ، وَسُلْمٌ إِلَى كُلِّ عَالٍ .

امام جواد عليه السلام : اعتماد به خداوند متعال، بهای هر چیز گرانی است و نردبان رسیدن به هر بلندایی .

الإمام الجواد عليه السلام : نِعْمَةٌ لِاتَّشَكَّرُ ، كَسِيَّةٌ لِاتَّغْفَرَ ؛

نعمتی که سپاسگزاری نشود، مانند گناهی است که آمرزیده نشود.

الإمام الجواد عليه السلام : أَلْمُؤْمِنُ يَحْتَاجُ إِلَى ثَلَاثِ خِصَالٍ : تَوْفِيقٍ مِنَ اللَّهِ ، وَوَاعِظٍ مِنْ نَفْسِهِ ، وَ قَبُولٍ مِنْ مَنَّنْ يَنْصَحُهُ ؛

مؤمن، به سه چیز، نیازمند است: توفیقی از جانب پروردگار، پنددهنده ای از درون خویش و پذیرشی از نصیحت کنندگان.

الإمام الجواد عليه السلام : التَّوَقُّفُ بِاللَّهِ تَعَالَى ثَمَنٌ لِكُلِّ غَالٍ ، وَسُلْمٌ إِلَى كُلِّ عَالٍ .

امام جواد عليه السلام : اعتماد به خداوند ، بهای هر گران قیمتی و نردبان بلندمرتبگی است .

الإمام الجواد عليه السلام : إِيَّاكَ وَمُصَاحَبَةَ الشَّرِّيرِ ، فَإِنَّهُ كَالسَّيْفِ الْمَسْلُوقِ يَحْسُنُ مَنظَرُهُ وَيَقْبُحُ أَثَرُهُ .

امام جواد عليه السلام : از همنشینی با شرور بپرهیز؛ چرا که مانند شمشیر آخته ، خوش منظر و زشت اثر است .

وَقَالَ الْجَوَادُ عَلَيْهِ السَّلَامُ: أَلْقِصْدُ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى بِالْقُلُوبِ أَبْلَغُ مِنْ أَثَابِ الْجَوَارِحِ بِالْأَعْمَالِ .

امام جواد علیه السلام فرمود: توجه قلبی به خدا، رساتر است از زحمت دادن اعضاء و جوارح به عمل .

وَقَالَ الْجَوَادُ عَلَيْهِ السَّلَامُ: النَّقَّةُ بِاللَّهِ تَمَنَّ لِكُلِّ غَالٍ وَسَلَّمَ إِلَى كُلِّ عَالٍ .

امام محمد تقی علیه السلام فرمود: اطمینان و توکل بر خدا بهای هر چیز گرانقیمت و نردبان هر مقام بالا و رفیعی است .

وَقَالَ الْجَوَادُ عَلَيْهِ السَّلَامُ: إِذَا نَزَلَ الْقَضَاءُ ضَاقَ الْفَضَاءُ .

امام جواد علیه السلام فرمود: آنگاه که قضای الهی فرا رسد، فضا هم بر انسان تنگ می شود .

وَقَالَ الْجَوَادُ عَلَيْهِ السَّلَامُ ...: إِنَّ أَنْفُسَنَا وَأَمْوَالَنَا مِنْ مَوَاهِبِ اللَّهِ الْأَهْنِيَّةِ وَعَوَارِيهِ الْمُسْتَوْدَعَةِ يَمْتَعُ بِمَا مَتَّعَ مِنْهَا فَيَسْرُرُ وَغِبْطَةً وَيَأْخُذُ مَا أَخَذَ مِنْهَا فِي أَجْرٍ وَحِسْبَةٍ. فَمَنْ غَلَبَ جَزَعُهُ عَلَى صَبْرِهِ حَبِطَ أَجْرُهُ وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ ذَلِكَ .

امام محمد تقی علیه السلام فرمود: همانا جانها و مالهایمان از موهبتهای گوارا و امانتهای سپرده خداوند است، هر چه بخواهد، با خوشحالی و خرسندی از آنها بهره مندمان می گرداند، و هر چه را که بخواهد، با دادن ثواب و پاداش می گیرد، آنکه بی تابیش بر تحمل و استقامت وی افزون شود، اجر او از بین رفته است و از این حالت به خدا پناه می بریم .

وَقَالَ الْجَوَادُ عَلَيْهِ السَّلَامُ: لَا تَكُنْ وَلِيًّا لِلَّهِ فِي الْعَلَانِيَةِ، عَدُوًّا لَهُ فِي السِّرِّ .

امام جواد علیه السلام فرمود: اینگونه مباش که در ظاهر با خدا دوستی کنی و در پنهانی دشمنی

وَقَالَ الْجَوَادُ عَلَيْهِ السَّلَامُ: الْمُؤْمِنُ يَحْتَاجُ إِلَى تَوْفِيقِ مَنْ اللَّهُ وَوَاعِظٌ مِنْ نَفْسِهِ وَقَبُولٌ مِمَّنْ يَنْصَحُهُ .

امام محمد تقی علیه السلام فرمود: مؤمن به سه چیز محتاج است 1 :- توفیق الهی، که کارها را بخوبی به پیش ببرد 2 :- واعظ درونی که هر لحظه او را پند و انداز دهد 3 :- پذیرش نصیحت کسی که او را پند می دهد .

وَقَالَ الْجَوَادُ عَلَيْهِ السَّلَامُ: أَوْحَى اللَّهُ إِلَى بَعْضِ الْأَنْبِيَاءِ: أَمَا زُهِدْكَ فِي الدُّنْيَا فَتَعْجَلَّكَ الرَّاحَةُ وَأَمَّا انْقِطَاعُكَ إِلَى فَيْعَرِّزُكَ بِي، وَلَكِنْ هَلْ عَادَيْتَ لِي عَدُوًّا وَوَالَيْتَ لِي وَلِيًّا .

امام محمد تقی علیه السلام فرمود: خداوند به یکی از پیامبران وحی کرد: اما زهد تو، آسایشی را به دنبال دارد که به زودی به تو خواهد رسید، اما جدایی از دیگران و پیوستنت به من، تو را عزیز خواهد کرد، (اینها برای خودت بود (اما آیا برای من با دشمنم دشمنی کردی؟ و با دوستم رفاقت کردی؟

عَنْ إِسْمَاعِيلِ بْنِ سَهْلٍ قَالَ: كَتَبْتُ إِلَى أَبِي جَعْفَرٍ الثَّانِي عَلَيْهِ السَّلَامُ: عَلَّمَنِي شَيْئًا إِذَا أَنَا قُلْتُهُ كُنْتُ مَعَكُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، قَالَ: فَكَتَبَ بِحَطِّهِ أَعْرِفُهُ: أَكْثَرُ مِنْ تِلَاوَةِ «إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ» وَرَطْبُ شَفْتَيْكَ بِالْأَسْتِغْفَارِ.

اسماعیل بن سهل گوید: خدمت امام جواد علیه السلام نوشتم، چیزی به من تعلیم فرما که اگر آن را بگویم (بخوانم) در دنیا و آخرت با شما باشم. حضرت به خط خود نوشت: سوره «انا انزلناه» را زیاد بخوان و لبهایت به گفتن استغفار «تر» باشد، (یعنی آنقدر استغفار کنی که هیچگاه لب خشک نشود).

وَقَالَ الْجَوَادُ عَلَيْهِ السَّلَامُ: مَا عَظُمَتْ نِعْمَةُ اللَّهِ عَلَيَّ إِلاَّ عَظُمَتْ إِلَيْهِ حَوَائِجُ النَّاسِ فَمَنْ لَمْ يَحْتَمِلْ تِلْكَ الْمَعُونَةَ عَرَّضَ تِلْكَ النِّعْمَةَ لِلزَّوَالِ.

امام جواد علیه السلام فرمود: عظمت و بزرگی نعمتهای الهی بر کسی معلوم نمی شود مگر آنکه مردم از او درخواستهای بزرگی بکنند و هر کس این سخن (درخواستهای مردم) را تحمل نکند، (پاسخ نگوید) آن نعمت خداوندی را در معرض نابودی قرار داده است.

وَقَالَ الْجَوَادُ عَلَيْهِ السَّلَامُ: أَلَدِّينُ عَزُّ وَالْعِلْمُ كَنْزٌ وَالصَّمْتُ نُورٌ وَغَايَةُ الزُّهْدِ الْوَرَعُ وَلَا هَدْمَ لِلدِّينِ مِثْلُ الْبِدْعِ وَلَا أَسْفَدَ لِلرَّجُلِ مِنَ الطَّمَعِ وَبِالرَّاعِي تَصْلِحُ الرَّعِيَّةُ وَبِالدُّعَاءِ تُصْرَفُ الْبَلِيَّةُ.

امام جواد علیه السلام فرمود: دین سرفرازی است، و دانش، گنج است، و سکوت نوری است، و نهایت زهد پاکدامنی است، و هیچ چیز مثل بدعت دین را از بین نمی برد، و هیچ چیز مثل طمع مرد را تباه نمی کند، و به واسطه رؤساء مردم هم اصلاح می شوند، و بلا به وسیله دعا بر طرف می گردد.

وَقَالَ لِأَبِي جَعْفَرٍ الْجَوَادُ عَلَيْهِ السَّلَامُ رَجُلٌ: أَوْصِنِي، قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ: وَتَقَبَّلْ؟ قَالَ: نَعَمْ. قَالَ: تَوَسَّدِ الصَّبْرَ وَاعْتَنِقِ الْفَقْرَ وَارْفُضِ الشَّهَوَاتِ وَخَالَفِ الْهَوَى وَاعْلَمْ أَنَّكَ لَنْ تَخْلُوَ مِنْ عَيْنِ اللَّهِ فَانظُرْ كَيْفَ تَكُونُ.

مردی از امام جواد علیه السلام درخواست نصیحت کرد. حضرت فرمود: می پذیری؟ گفت: آری. فرمود: صبر را بالش خودساز، فقر را در آغوش بگیر، لذتها را رها کن، با هوس

مخالفت کن ، و بدان که هرگز از دید خداوند بیرون نیستی، پس آنگاه ببین در چه حالتی هستی .

و قَالَ الْجَوَادُ عَلَيْهِ السَّلَامُ : ثَلَاثٌ يَبْلُغُنَّ بِالْعَبْدِ رِضْوَانَ اللَّهِ تَعَالَى : كَثْرَةُ الْأَعْتِغَارِ وَلَيْسُ الْجَانِبُ وَكَثْرَةُ الصَّدَقَةِ . وَثَلَاثٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ لَمْ يَنْدَمْ : تَرْكُ الْعَجَلَةِ وَالْمَشْوَرَةِ وَالتَّوَكُّلِ عَلَى اللَّهِ عِنْدَ الْعَزْمِ .

امام جواد علیه السلام فرمود : سه چیز است که اگر در کسی باشد سبب خوشنودی خداست : *زیاد استغفار کردن * و همنشینی خوب * زیاد صدقه دادن و سه چیز است که هرکس دارا باشد پشیمان نمی شود * : پرهیز از عجله و شتاب * مشورت در کارها * توکل بر خدا وقتی تصمیم به انجام کاری گرفت .

و قَالَ الْجَوَادُ عَلَيْهِ السَّلَامُ : لِاتُعَاجِلُوا الْأَمْرَ قَبْلَ بُلُوغِهِ فَتَنْدَمُوا وَلَا يَطُولَنَّ عَلَيْكُمُ الْأَمْدُ فَتَفْسُو قُلُوبَكُمْ وَارْحَمُوا ضِعْفَاءَكُمْ وَاطْلُبُوا مِنَ اللَّهِ الرَّحْمَةَ بِالرَّحْمَةِ فِيهِمْ .

امام جواد علیه السلام فرمود : در هیچ کاری قبل از آنکه وقتش برسد عجله نکنید که پشیمان خواهید شد و زمان انجام آن طولانی نشود که سنگدل خواهید شد و به ضعیفان رحم کنید، و با این کار رحمت خدا را به دست آورید (یعنی اگر به افراد ناتوان رحم کردید، خداوند به شما رحم خواهد کرد)

و قَالَ الْجَوَادُ عَلَيْهِ السَّلَامُ : تَأْخِيرُ التَّوْبَةِ اغْتِرَارٌ وَطُولُ التَّسْوِيفِ حَيْرَةٌ وَالْأَعْتِلَالُ عَلَى اللَّهِ هَلَكَةٌ وَالْأَعْصَارُ عَلَى الذَّنْبِ أَمْنٌ لِمَكْرِ اللَّهِ «وَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ» .

امام محمد تقی علیه السلام فرمود : تأخیر توبه و پشیمانی، غرور است، و ادامه تأخیر، حیرت و سرگردانی، و امروز و فردا کردن با خدا، هلاکت، و تکرار گناه، ایمنی از مکر خداست، «و از مکر خدا جز زیانکاران ایمن نباشند» .

و قَالَ الْجَوَادُ عَلَيْهِ السَّلَامُ : مَنْ أَصْغَى إِلَى نَاطِقٍ فَقَدْ عَبَدَهُ، فَإِنْ كَانَ النَّاطِقُ عَنِ اللَّهِ فَقَدْ عَبَدَ اللَّهَ، وَإِنْ كَانَ النَّاطِقُ يَنْطِقُ عَنِ لِسَانِ إِبْلِيسَ فَقَدْ عَبَدَ إِبْلِيسَ .

امام محمد تقی علیه السلام فرمود : هرکس به گوینده ای گوش دهد (از او حرف شنوی داشته باشد) او را پرستیده، پس اگر گوینده سخن از خدا بگوید، او نیز خدا را عبادت کرده است، و اگر از شیطان بگوید، او هم بنده شیطان شده است .

و قَالَ الْجَوَادُ عَلَيْهِ السَّلَامُ : إِظْهَارُ الشَّيْءِ قَبْلَ أَنْ يُسْتَحْكَمَ مَفْسَدَةٌ لَهُ .

امام محمد تقی علیه السلام فرمود: آشکار کردن هر چیزی پیش از استحکام یافتن، سبب خرابی آن خواهد بود .

وَقَالَ الْجَوَادُ عَلَيْهِ السَّلَامُ: مَنْ شَهِدَ أَمْرًا فَكَرِهَهُ كَانَ كَمَنْ غَابَ عَنْهُ وَمَنْ غَابَ عَنْ أَمْرِ فَرَضِيَّةٍ كَانَ كَمَنْ شَهِدَهُ .

امام محمد تقی علیه السلام فرمود: هرکس در کاری شرکت داشته باشد ولی از آن کار ناراضی باشد مثل کسی است که در آن کار دست ندارد، و آن که غایب باشد و راضی، مانند کسی که در آن کار شریک است .

وَقَالَ الْجَوَادُ عَلَيْهِ السَّلَامُ: الْأَيَّامُ تَهْتِكُ لَكَ الْأَمْرَ عَنِ الْأَسْرَارِ الْكَامِنَةِ .

امام محمد تقی علیه السلام فرمود: روزگار از رازهای نهفته برایت پرده بر می دارد .

وَقَالَ الْجَوَادُ عَلَيْهِ السَّلَامُ: رَاكِبُ الشَّهَوَاتِ لَا تُسْتَقَالُ لَهُ عَثْرَةٌ .

امام جواد علیه السلام فرمود: کسی که بر مرکب شهوت سوار است، هیچ لغزشی، از او بخشوده نمی شود .

وَقَالَ الْجَوَادُ عَلَيْهِ السَّلَامُ: مَنْ أَمَلَ فَاجِرًا كَانَ أَدْنَى عُقُوبَتِهِ الْحِرْمَانُ .

امام جواد علیه السلام فرمود: هر کس به انسان بدکاری امید داشته باشد، کمترین عقوبت او محرومیت و نرسیدن به آرزوی خود است .

وَقَالَ الْجَوَادُ عَلَيْهِ السَّلَامُ: مَنْ انْقَادَ إِلَى الطَّمَانِينَةِ قَبْلَ الْخُبْرَةِ فَقَدْ عَرَّضَ نَفْسَهُ لِلْهَلَاكَةِ وَالْعَاقِبَةِ الْمَتَّعِبَةِ .

امام جواد علیه السلام فرمود: هر کس قبل از آزمایش نسبت به چیزی اطمینان پیدا کند (بدون آگاهی اعتماد کند) خودش را در معرض نابودی و عاقبتی دردناک قرار داده است .

وَقَالَ الْجَوَادُ عَلَيْهِ السَّلَامُ: عِزُّ الْمُؤْمِنِ، غِنَاهُ عَنِ النَّاسِ .

امام جواد علیه السلام فرمود: عزت مؤمن در بی نیازی از مردم است (یعنی خود را نیازمند خدا بداند)

وَكَتَبَ أَبُو جَعْفَرٍ الثَّانِي عَلَيْهِ السَّلَامُ إِلَى بَعْضِ أَوْلِيَائِهِ: أَمَّا هَذِهِ الدُّنْيَا فَإِنَّا فِيهَا مُغْتَرِفُونَ وَلَكِنْ مَنْ كَانَ هَوَاهُ هَوَى صَاحِبِهِ وَدَانَ بِدِينِهِ فَهُوَ مَعَهُ حَيْثُ كَانَ، وَالْآخِرَةُ هِيَ دَارُ الْقَرَارِ .

امام جواد به یکی از دوستان خود نوشت: ما همه در این دنیا با هم آشناییم و با هم زندگی می کنیم ولی هرکس با دوستش همفکر باشد و از مکتب و مرام او پیروی کند، هر جا برود با

اوست و خانه همیشگی، آخرت است. [یعنی اگر با ما همفکر باشی و از ما پیروی کنی همیشه با مایی حتی در آخرت.]

و قَالَ الْجَوَادُ عَلَيْهِ السَّلَامُ: إِيَّاكَ وَ مُصَاحِبَةَ الشَّرِيرِ فَإِنَّهُ كَالسَّيْفِ يَحْسُنُ مَنْظَرَهُ وَيَقْبَحُ آثَرُهُ.

امام جواد علیه السلام فرمود: از رفاقت با تبهکار پیرهیز که مانند شمشیر، ظاهری خوب و اثری زشت دارد.

و قَالَ الْجَوَادُ عَلَيْهِ السَّلَامُ: كُفِّرُ النِّعْمَةَ دَاعِيَةً لِلْمَقْتِ وَ مَنْ جَازَاكَ بِالشُّكْرِ فَقَدْ أَعْطَاكَ أَكْثَرَ مِمَّا أَخَذَ مِنْكَ.

امام جواد علیه السلام فرمود: ناسپاسی نعمت سبب دشمنی است و هرکس پاداش تو را با شکر نعمت بدهد، پس آنچه به تو داده است بیش از آن چیزی است که از تو گرفته.

و قَالَ الْجَوَادُ عَلَيْهِ السَّلَامُ: قَدْ عَادَاكَ مَنْ سَتَرَ عَنْكَ الرُّشْدَ اتَّبَاعًا لِمَا تَهْوَاهُ.

امام جواد علیه السلام فرمود: کسی که به دلخواه تو راههای رشد و ترقی را از تو پنهان می کند، با تو دشمنی کرده است. یعنی اگر با تو دوست باشد راههای خیر و صلاح را به تو نشان خواهد داد.

و قَالَ الْجَوَادُ عَلَيْهِ السَّلَامُ: لَوْ سَكَتَ الْجَاهِلُ مَا اخْتَلَفَ النَّاسُ.

امام محمد تقی علیه السلام فرمود: اگر نادان سخن نگوید. مردم اختلاف نمی کنند [سخنان ناآگانه سبب بسیاری از اختلافات است].

و قَالَ الْجَوَادُ عَلَيْهِ السَّلَامُ: مَنْ لَمْ يَرْضَ مِنْ أَخِيهِ بِحُسْنِ النِّيَّةِ لَمْ يَرْضَ بِالْعَطِيَّةِ.

امام جواد علیه السلام فرمود: کسی که حسن نیت برادر مؤمن خود را نپسندد هدیه و بخشش او را نخواهد پسندید، (ارزش نیت خیر از هدیه مادی بهتر است)

و قَالَ الْجَوَادُ عَلَيْهِ السَّلَامُ: أَلْتَحَفُّظُ عَلَى قَدْرِ الْخَوْفِ.

امام جواد علیه السلام فرمود: حفاظت به مقدار ترس لازم است. یعنی به مقداری که خطر وجود دارد حفاظت باید کرد و نه بیشتر و زیاده روی درست نیست.

و قَالَ الْجَوَادُ عَلَيْهِ السَّلَامُ: لَوْ كَانَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ رَتْقًا عَلَى عَبْدٍ ثُمَّ اتَّقَى اللَّهَ تَعَالَى لَجَعَلَ مِنْهَا مَخْرَجًا.

امام جواد علیه السلام فرمود: اگر آسمانها و زمین بر شخصی بسته باشد، ولی تقوای الهی پیشه کند، خداوند گشایشی از آنها برایش قرار می دهد .

و قَالَ الْجَوَادُ عَلَيْهِ السَّلَامُ: الصَّبْرُ عَلَى الْمُصِيبَةِ مُصِيبَةٌ لِلشَّامِتِ .

امام جواد علیه السلام فرمود: تحمل مصیبت، مصیبتی است بر ملامت گران، [یعنی اگر انسان در سختیها، صبر پیشه کند، صبر او مصیبتی خواهد بود برای کسی که انسان را سرزنش می کند].

و قَالَ الْجَوَادُ عَلَيْهِ السَّلَامُ: أَلْعِفَافُ زِينَةُ الْفَقْرِ وَالشُّكْرُ زِينَةُ الْغِنَى وَالصَّبْرُ زِينَةُ الْبَلَاءِ وَالتَّوَاضُعُ زِينَةُ الْحَسَبِ وَالْفَصَاحَةُ زِينَةُ الْكَلَامِ وَالْحِفْظُ زِينَةُ الرَّوَايَةِ وَحَفْضُ الْجِنَاحِ زِينَةُ الْعِلْمِ وَحُسْنُ الْأَدَبِ زِينَةُ الْعَقْلِ وَبَسْطُ الْوَجْهِ زِينَةُ الْكَرَمِ وَتَرْكُ الْمَنْ زِينَةُ الْمَعْرُوفِ وَالْخُشُوعُ زِينَةُ الصَّلَاةِ وَالتَّنْفُلُ زِينَةُ الْقَنَاعَةِ وَتَرْكُ مَا يُعْنَى زِينَةُ الْوَرَعِ .

امام جواد علیه السلام فرمود * :زینت فقر پاکدامنی است *زینت غنی (بی نیازی) شکر است *زینت بلا و سختی صبر است *زینت سخن فصاحت است *زینت روایت حفظ (از برداشتن) است *زینت علم تواضع است *زینت عقل، ادب است *زینت بزرگوار خوشرویی است *زینت نیکوکاری منت گذاشتن است *زینت نماز خشوع (توجه قلبی) است * .زینت قناعت انفاق بیش از وظیفه است *زینت ورع ترك خواسته هاست .

و قَالَ الْجَوَادُ عَلَيْهِ السَّلَامُ: مَنْ اسْتَحْسَنَ قَبِيحًا كَانَ شَرِيكًا فِيهِ .

امام جواد علیه السلام فرمود: هر کس کار زشتی را نیکو بداند، او هم در آن کار شریک است .

عَنِ الْحُسَيْنِ بْنِ بَشَّارِ الْوَاسِطِيِّ قَالَ: كَتَبْتُ إِلَى أَبِي جَعْفَرِ الثَّانِي عَلَيْهِ السَّلَامُ أَسْأَلُهُ عَنِ النِّكَاحِ، فَكَتَبَ عَلَيْهِ السَّلَامُ: مَنْ خَطَبَ إِلَيْكُمْ فَرَضِيئُمْ دِينَهُ وَآمَانَتَهُ فَرَوْجُوهُ، إِلَّا تَفَعَّلُوهُ تَكُنْ فِتْنَةً فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٍ كَبِيرٍ .

حسین بن بشار گوید، به امام جواد علیه السلام نامه ای نوشته ام تا در مورد ازدواج از او سؤال کنم، حضرت در جوابم نگاشت: اگر خواستگاری برایتان آمد که از دیانت و امانت او راضی هستید، به او زن بدهید. و اگر او را رد کنید (و این دو شرط را در نظر نداشته باشید) سبب فتنه و فساد بزرگی خواهد شد .

و قَالَ الْجَوَادُ عَلَيْهِ السَّلَامُ: كَفَى بِالْمَرْءِ خِيَانَةً أَنْ يَكُونَ أَمِينًا لِلْخَوَانَةِ .

امام جواد علیه السلام فرمود: در خائن بودن شخص همین بس که امین خیانتکاران باشد، (کسی که امین خیانتکاران باشد، خود خائن است)

و قَالَ الْجَوَادُ عَلَيْهِ السَّلَامُ: مَنْ عَمِلَ عَلَى غَيْرِ عِلْمٍ مَا يُفْسِدُ أَكْثَرَ مِمَّا يُصْلِحُ .

امام جواد علیه السلام فرمود: هر کس بدون آگاهی کار کند، بیش از آنکه درست کند، خراب می کند .

و قَالَ الْجَوَادُ عَلَيْهِ السَّلَامُ: مَنْ زَارَ قَبْرَ أَخِيهِ الْمُؤْمِنِ فَجَلَسَ عَنْ قَبْرِهِ وَاسْتَقْبَلَ الْقَبْلَةَ وَوَضَعَ يَدَهُ عَلَى الْقَبْرِ وَقَرَأَ «إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ» سَبْعَ مَرَّاتٍ أَمِنَ مِنَ الْفَرْعِ الْأَكْبَرِ .

امام جواد علیه السلام فرمود: هر کس به زیارت قبر برادر مؤمن خود برود و کنار قبر رو به قبله بنشیند و دست خود را بر قبر بگذارد و سوره «قدر» را هفت مرتبه بخواند، از عذاب بزرگ در امان خواهد بود .

و قَالَ الْجَوَادُ عَلَيْهِ السَّلَامُ: مَنْ أَطَاعَ هَوَاهُ أَعْطَى عَدُوَّهُ مَنَاهُ .

امام جواد علیه السلام فرمود: کسی که از هوای نفس خود اطاعت کند آرزوهای دشمن خویش را برآورده است.

و قِيلَ لِمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ: مَا الْمَوْتُ؟ قَالَ: هُوَ النَّوْمُ الَّذِي يَأْتِيكُمْ كُلَّ لَيْلَةٍ إِلَّا أَنَّهُ طَوِيلٌ مَدَّتُهُ لَا يَنْتَبَهُ مِنْهُ إِلَّا يَوْمَ الْقِيَامَةِ .

از حضرت جواد علیه السلام سؤال شد: مرگ چیست؟ در پاسخ فرمود: مرگ همان خواب است که هر شب سراغ شما می آید جز آنکه مدت خواب مرگ طولانی است و آدمی از آن خواب بیدار نمی شود، جز روز قیامت .

و قَالَ الْجَوَادُ عَلَيْهِ السَّلَامُ: مَوْتُ الْأَعْنَسَانِ بِالذُّنُوبِ أَكْثَرُ مِنْ مَوْتِهِ بِالْأَجْلِ وَحَيَاتُهُ بِالْبِرِّ أَكْثَرُ مِنْ حَيَاتِهِ بِالْعُمْرِ .

امام جواد علیه السلام فرمود: مرگ انسان به سبب گناه بیش از مگر با اجل است و زندگی به خاطر نیکوکاری بیش از زندگی عمر و سال است (برخی از گناهان سبب کوتاهی عمر و برخی از کارهای نیک سبب طول عمر انسان می شود

منبع - سایت : <http://www.hadithlib.com>

تهیه و تنظیم و ویرایش توسط : ع - باقریار رازلیقی التماس دعا